BİLGEHAN UÇAK: Sevan'ı Bırakın Artık

Posted on 17/10/2014

Yetmez mi bu kadar eziyet?

Bu kadar işkence?

Bu kadar toplumdan uzaklaştırmaya çalışma?

Bu kadar soyutlama?

Bitmedi mi?

Ne kadar sürecek daha?

Söyleyin bilelim.

Ne kadar daha eziyet edeceğiz Sevan Nişanyan'a?

Ne kadar daha utanmamayı başaracağız?

Acayip zeki bir adamdan faydalanmak yerine onu daha ne kadar dört duvar arasında tutacağız?

Ne zaman rahatlayacak, ne zaman "yeter bu kadar" diyeceksiniz?

Yetmişyedi milyon insan arasında İngilizce-Soğdca sözlük çıkınca heyecanlanan, o sözlüğü

kitap okur gibi okuyan ve yaptığından tarifsiz bir mutluluk duyacak bir Allahın kulu daha var mı?

Bırakın bu adam da böyle olsun, dine inanmayıversin, hatta biraz ileri geri konuşsun.

Ne olur?

Yok mu olur dininiz?

Eğer siz Sevan'ı "kaçak inşaattan" attıysanız içeri gelin hep beraber Kadıköy'ü gezmeye çıkalım.

Ve bence yepyeni bir hapisane inşa etmeye başlayalım ki binlerce insana öyle ha deyince yer bulunmaz.

Ha memleket gitgide bir hapishaneye dönüşüyor, başkasına gerek yok, derseniz bunu da anlayabilirim.

Sevan Nişanyan, Allahın unuttuğu, kimsenin yüzünü çevirmediği bir dağ köyüne muadili olmayan bir yaşam kurdu.

Sevan Nişanyan, TDK'nın doksan senede hazırlayamadığı bir etimoloji sözlüğü hazırladı.

Yardımsız, tek başına, "ek iş" olarak.

Sevan Nişanyan, belki dünyada bir eşi benzeri daha bulunmayan "Tiyatro Medresesi'ni", "Kütüphane'yi", "Matematik Köyü'nü" hediye etti kendi köyüne.

Peki, bu hapishane saçmalığını mı reva göreceksiniz ona?

Ne kadar daha tutacaksınız içerde?

Somut hiçbir şey yokken mahpus olarak mı yaşlanacak?

Sadece ve sadece “aykırı” olduğu için insanların hapislerde çürümeye terk edileceği bir yer olmaya devam mı edecek Türkiye?

Yazara, çizere işkence etme, onları edebe sokma mücadelemiz daha ne kadar sürecek?

Kimini ülkeden kaçırtıyor, kimini boğduruyor, kiminin ensesine iki el ateş ediyor, kimini köprünün üstünde güpegündüz vuruyor, kimini diri diri yakıyor, kimini linç ettiriyor, kimini işsiz bırakıyoruz.

Bunca insanın bunca kanı döküldü, yetmedi mi?

Sevan’ı bırakın artık.

Sevan’ın hak ettiği yer mapushane değil.

Cenneti inşa eden bir adamı kendi hapishanelerinizde unutturmaya hakkınız yok.

İşin kötüsü, bilebildiğim kadarıyla, İskoçya’da okuyan oğlu Arsen’in de babasından aşağı kalır hali yok.

En son Roma tarihi üstüne birkaç tuğla devirdiğini ve babasına ukalalık yaptığını hatırlıyorum.

Bizim memleket bir Nişanyan’la baş edememişti, şimdi ikincisi de ufukta göründü ama Allah muhafaza her büyüyen babaya çekerse ne yapacağız?

Bence necip ve müşfik devletimizin bir an önce bu konuya eğilmesi gerekiyor.

Sevgili Sevan Nişanyan'ın bir an önce özgürlüğüne kavuşmasını istiyor, ona tüm kalbimle selamlarımı ve sevgilerimi gönderiyorum.

Kaynak: gazete360.com